दशं धर्मोत्तराचार्यप्रविष्टं साध्वमन्यत ॥ ४९७ ॥
सचेताः संस्तवव्यक्तविवक्तृत्वो बभूव सः ।
भावानां भुज्यमानानामास्वादान्तरविन्नृपः ॥ ४९८ ॥
अपश्यद्भिर्महास्वादान् भावान् स्वादविवेकिभिः ।
किं ज्ञेयमशनादन्यत् क्ष्मापैरन्धैरिवोक्षभिः ॥ ४९९ ॥
आरूढस्य चितां कृतानुमरणोद्योगप्रियालिङ्गनं
पुण्ड्रेक्षुद्रवपानमुल्वणमहामोहप्रलुप्तस्मृतेः ।
वीतासोरवतंसमाल्यवलयामोदश्च यादृग्भवेद्भावानां
सुभगः स्वभावमहिमा निश्चेतसस्तादृशः ॥ ५०० ॥
मल्लविक्रमयोस्तस्य द्वयोर्दर्पणयोरिव ।
एकैव विदिता मूर्तिः सहस्रगुणतां ययौ ॥ ५०१ ॥
अकुर्वन् विगुणामाज्ञां लङ्केन्द्रात् पञ्च राक्षसान् ।
तेनानयेति जगदे दूतो जातु पुरःस्थितः ॥ ५०२ ॥
सान्धिविग्रहिकः सोऽथ गच्छन् पोतच्युतोऽम्बुधौ ।
प्राप पारं तिमिग्रासं तिमिमुत्पाट्य निर्गतः ॥ ५०३ ॥
प्रियमर्त्यो रामभक्त्या नृपाज्ञालेखदायिनं ।
स्वदेशमनयद्दत्तैरक्षोभिस्तं विभीषणः ॥ ५०४ ॥
दूतं वित्तैः पूरयित्वा सरोऽगाधं च राक्षसैः ।
चक्रे जयपुरं कोटं त्रिविष्टपसमं नृपः ॥ ५०५ ॥